

Άγιος Ιννοκέντιος, ο Ιεραπόστολος της Αλάσκας

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Τη 31^η του αυτού μηνός μνήμη του εν αγίοις πατρός ημών Ιννοκεντίου, Μητροπολίτου Μόσχας και Ιεραποστόλου της Αλάσκας († 1879).

Ο Άγιος Ιννοκέντιος γεννήθηκε στις 26 Αύγουστου 1797 στο χωριό Ανζίσκογιε της Σιβηρίας της επαρχίας Ιρκούτσκ από πτωχούς και ευσεβείς γονείς, τον Ευσέβιο και την Θέκλα Ποπλώφ. Το κατά κόσμον όνομά του ήταν Ιωάννης, προς τιμήν του Αγίου Ιωάννου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως του Νηστευτού (2 Σεπτεμβρίου).

Στην συνέχεια σπούδασε στο εκκλησιαστικό σεμινάριο του Ιρκούτσκ. Ένα χρόνο πριν τελειώσει τις σπουδές του, το 1817, νυμφεύθηκε την Αικατερίνα, θυγατέρα ιερέως. Στις 13 Μαΐου του ίδιου έτους χειροτονήθηκε διάκονος και διωρίσθηκε στον ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Ιρκούτσκ. Στις 28 Μαΐου 1821 ο Άγιος χειροτονήθηκε πρεσβύτερος. Μετά από λίγο, το 1823, ανεχώρησε με την οικογένειά του για την Αμερική. Έφθασε στο νησί Ουναλάσκα, στην Αλάσκα, και άρχισε το ιεραποστολικό του έργο. Έμαθε την γλώσσα των Αλλεούτιων σε σύντομο χρονικό διάστημα και χωρίς αργοπορία μετέφρασε λειτουργικά κείμενα και περικοπές της Αγίας Γραφής. Στην συνέχεια σύνταξε την πρώτη γραμματική της γλώσσας των ιθαγενών και συνέχισε το ιεραποστολικό συγγραφικό έργο του. Στα δέκα χρόνια της παραμονής του στην Ουναλάσκα δεν έμεινε ούτε ένας ιθαγενής ειδωλολάτρης. Η Ιεραποστολή προχώρησε και στην ευρύτερη περιοχή. Πέρασαν έτσι δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια.

Ο Άγιος επέστρεψε με την οικογένειά του στην Μόσχα το 1838 και τοποθετήθηκε στον καθεδρικό ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Κρεμλίνο. Όμως, στις 25 Νοεμβρίου 1838 ανήμερα στην εορτή της, η πρεσβυτέρα Αικατερίνη πέθανε. Ο Άγιος με την συμβουλή του Μητροπολίτου Μόσχας Φιλαρέτου εκάρη μοναχός στις 27 Νοεμβρίου 1840 και έλαβε το όνομα Ιννοκέντιος, προς τιμήν του Αγίου Ιννοκεντίου του Ίρκουτσκ (26 Νοεμβρίου). Η κουρά του έγινε από τον ίδιο το Μητροπολίτη Μόσχας. Στις 13 Δεκεμβρίου 1840 εκλέχθηκε Επίσκοπος Καμτσάτκας, Κουρίλλων και Αλλεουτίων Νήσων, ενώ συγχρόνως του δόθηκε η κανονική εξουσία για όλες τις απομακρυσμένες ιεραποστολικές περιοχές. Η έδρα του ήταν η πόλι Σίτκα.

Το έργο του εδώ τώρα είναι τεράστιο. Ίδρυσε ιερατική σχολή. Εργάσθηκε μέσα σε ένα αφάνταστα δύσκολο περιβάλλον, διατρέχοντας τις παγωμένες εκτάσεις και κινδυνεύοντας συνεχώς. Για τρία χρόνια περιώδευε μαζί με έναν συνεργάτη του, διανύοντας περισσότερο από πέντε χιλιάδες χιλιόμετρα στις παγωμένες εκτάσεις

της Καμτσάκας με έλκηθρο ή και πεζός. Η ίδρυσι σχολείων αποτέλεσε κύριο μέλημά του. Έγραψε γι' αυτό, το 1845, στον Μητροπολίτη Μόσχας Φιλάρετο: «Προσπάθησα να διδάξω όλα τα παιδιά του Θεού. Αν οι Αλλεουτιανοί με αγαπούν, το κάνουν μόνο επειδή τους έχω διδάξει».

Την ίδια περίοδο, περί το 1850, με απόφασί της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ρωσίας, η Επισκοπή του Αγίου Ιννοκεντίου επεκτείνεται περιλαμβάνοντας στους κόλπους της όλη την Γιακουτία και η έδρα μετατίθεται από την πόλι Σίτκα στο Γιακούτσκ της Σιβηρίας και του δόθηκε ο βαθμός του Αρχιεπισκόπου, έχοντας στην δικαιοδοσία του περισσότερες από 200.000 ψυχές. Εκεί ακολουθούν νέοι ιεραποστολικοί αγώνες. Το 1857 ο Άγιος Ιννοκέντιος συμμετείχε στην Γενική Σύνοδο των Επισκόπων στην Αγία Πετρούπολι, όπου του δόθηκαν και δύο Βοηθοί Επίσκοποι για το ιεραποστολικό του έργο.

Ο Άγιος Ιννοκέντιος είναι πλέον 70 ετών και έχει χάσει τις σωματικές του δυνάμεις υποφέροντας πολύ από τα μάτια του. Η επιθυμία του είναι να παραιτηθή και να εγκαταβιώση σε κάποιο Μοναστήρι. Όμως ο Θεός, που κηδεμονεύει την ιστορία του κόσμου, οικονόμησε αλλιώς τα πράγματα. Στις 25 Μαΐου 1868 εκλέγεται Μητροπολίτης Μόσχας.

Και από τη νέα αυτή έπαλξι εργάσθηκε σκληρά. Προσβλήθηκε από ολική τύφλωσι και μή έχοντας λάβει από τον τσάρο άδεια παραιτήσεως, συνέχισε να μετέχη ενεργά στην εκκλησιαστική ζωή, τελώντας από μνήμης την Θεία Λειτουργία και τις άλλες ιερές Ακολουθίες. Παρέδωσε την αγία ψυχή του στον Κύριο το Μέγα Σάββατο, στις 31 Μαρτίου του έτους 1879, αφού ιερούργησε τον λόγο του Θεού για πενήντα οκτώ ολόκληρα χρόνια και ενταφιάσθηκε στην Λαύρα της Αγίας Τριάδος του Σεργίου.